

El Diacrític | Actualitzat el 17/04/2021 a les 11:00

La misèria repugna, o millor dit els miserables

Article de Marco S. Noferini arran de la modificació de l'ordenança vigatana que ara permet sancionar les persones que busquen dins els contenidors | «A alguns ens ofèn més veure a polítics, com la nostra alcaldessa, acumulant càrrecs i rebent gratificacions excessives per la feina que fa»

«Ens ofèn més que les institucions no garanteixin una forma de vida digna a tota persona, que no pas veure a un ésser humà buscant-se el suport en un contenidor» | Antonio Marín Segovia

A través de les xarxes socials hem sabut que aquest passat 12 d'abril el nostre Ajuntament de Vic ha aprovat en el seu últim ple una ordenança per poder multar aquelles persones que rebusquin i treguin coses dels contenidors. Es veu que hi ha a qui li molesta o ofèn aquesta imatge o potser ho considerin impropï d'una ciutat tan distingida com Vic. Doncs bé, no som pocs ni poques a qui ens ofèn més que el sistema o les institucions, entre elles les municipals, no garanteixin una forma de vida digna a tota persona, que no pas veure a un ésser humà buscant-se el suport en un contenidor, entre les escombraries dels seus semblants.

Hem arribat a tal grau de pèrdua de valors que jutgem un acte, però no les causes que hi porten, ni als responsables de certs fets. Hi ha persones tan classistes que han arribat a convèncer-se que representen l'estereotip de l'ésser perfecte i que els que no compleixen amb el seu model de conducta són poc menys que un element dissonant i pernicios per a la societat, un lumpen irrecuperable. La misèria repugna, o millor dit els miserables; en comptes de sentir repugnància pels que no fan res per combatre-la pels qui aprofitant-se dels seus iguals els condemnen a aquesta misèria.

A alguns i algunes ens ofèn més veure a polítics, com la nostra alcaldessa, acumulant càrrecs i rebent gratificacions excessives per la feina que fa. O la injusta distribució de la riquesa, on un 1% de la població mundial tindria tant patrimoni com el 99% restant. O que la majoria de partits polítics, i els que han fet de la política una professió lucrativa, continuïn intentant fer-nos creure que tenen solucions als nostres problemes i que anteposen el bé dels ciutadans als de les elits o els seus propis. I m'ofèn molt que se les donin en certes ocasions de progressistes, però al final siguin tan democràtics i imaginatius en la solució de certs assumptes com per decidir que la solució és l'ús de sancions o coartar les nostres llibertats.

Perquè ¿com explicar que a la nostra població durant aquesta pandèmia, en la que encara estem immersos, hi hagi hagut certa laxitud en controls i sancions, però ara anem a castigar els que han fet de la recuperació de certs objectes rebutjats per la resta la seva font d'ingressos?